Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31632
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

In illo t. Dixit ihs discip̄l suis. Sed lucā.
Quis uri̇n habebit amicū. & ibit ad
illū media nocte: & dicet illi. Amice
cōmoda mi̇ tres panes. qm̄ amic meus
uenit de uia ad me: & ñ habeo q̄d po
nam ante illū. Omel lect ead de
Scients dns ihs xp̄s post amissionē
uberi arbitriū nullū bonū anob
ipsis nos habere posse ñ solū ad orandū
deuotissimos. sed etiā instantissimos hor
tat & admonet ut q̄d nun natē possibi
litas in nobis habet orando ab illo im
petrēt q̄ ait. Sine me nichil potestis fa
cere: Nā eū in oōne ineūberet ut supra
euglic sermo retulit accesserūt ad eum
discipli ei. & rogauerūt eū dicentes. Bne
doce nos orare: sic iohs discipl̄s suos.
Quib ille ait. Sic q̄ orate: Pat nr̄ q̄ es in
celis. scilicet nom̄ tuū. y cetā q̄ sequūt.
In quib ubis q̄d pncipalit in oōne pe
tere debeam breuit cōprehendit ~~ac deinde eū q̄ma instantia in oōne pseuerare debeam breuit cōprehendit~~ ac deinde eū
q̄ma instantia in oōne pseuerare debe
am adiuncta similitudine declarauit
dicēs. Vos amici mei estis. si fecerits q̄
ego p̄cipio uobis. Et iterū. Jam ñ dicā
uos seruos. sed amicos meos. Et rursus.
Vos autē dixi amicos. q̄a omia quecūq;
audiui a patre meo nota feci uobis.
Hora autē in hoc loco tribulationē signi
ficat. Sic enī dies ad leticiā. sic nox
aliq̄ndo ad tristiciā. pinet. Venendū
est q̄ ad amicū media nocte. q̄a in tribu
lationis pssura ñ animū aduuindicta
pparare: neq; nos met ipsos desp̄are:
id est frangere debem. sed ea auxiliū que
rere q̄ ait. In mundo pssurā habebitis.
sed confidite q̄a ego uici mundū. Cū enim
ds semp̄ sit rogand. maxime tam cū p
secutio seuit in tribulationib ne deficiam.
ea adiutoriū postulare debem. sic faci
ebat psalmista q̄ dicebat. Ad dnm cum
tribularer clamaui & exauditus me est
rm̄. De tribulatione inuocaui dnm. &
exauditus me in latitudine dns. Q'd
autē in oōne petere debeam. declarat
subiciens. Et dicit illi. Amice cōmoda mi̇
tres panes. qm̄ amic mis uenit de uia ad
me: & ñ habeo q̄d ponā ante illū. Hoc
enī in oōne querere: hoc etiā petere de
bem. id est fide spem. & caritatē. Amic
ū iste q̄ de uia uenit dī: nr̄ est animus.
Qui tocens a nobis recedit. quens p
lata hui seli desideria sese cogitando
diffundit. Se autē ad nos de uia reuer
tit. q̄ndo mens se ante se ponens in
storia. ntēpnere & ea que cōtra & pma
nentia sit stare & desiderare incipit.
Sed ne fame peat amic rogandus est ut cō
modet nobis tres panes. id est mia dni
imploranda. ut amore sēc intratus
ut dictū est nris cordib largiat. Et q̄a
dns omps aliq̄ndo nra desideria dilatat
ñ ut pmiū minuat. sed ut meritū augeat
recte subiungit. Et ille deinc respondēs
dicat. Noli mi molest esse. ia ostiū clau
sū est. & pueri meū sū in cubili. ñ possū
surgere & dare t. Ostiū amici intelli
gentia est diuini mysterij. q̄d optabat
paulus apl̄s ad loq̄ndū uerbū dei
cū fiducia. Hoc q̄ ostiū tādiu nobis
clausū est q̄usq; p̄ diuinā grām nobis
aperat ad cognoscenda diuina myste
ria. Pueri ū patrisfamilias. apl̄i sunt suc
cessores eorū s intelligendi. Et bn cū